

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 378/2007 w odniesieniu do zasad stosowania dobrowolnej modulacji płatności bezpośrednich w ramach wspólnej polityki rolnej

COM(2010) 772 wersja ostateczna – 2010/0372 (COD)

(2011/C 132/16)

Samodzielny sprawozdawca: **Luís MIRA**

Dnia 18 stycznia 2011 r. Parlament Europejski i Rada postanowiły, zgodnie z art. 43 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 378/2007 w odniesieniu do zasad stosowania dobrowolnej modulacji płatności bezpośrednich w ramach wspólnej polityki rolnej

COM(2010) 772 wersja ostateczna – 2010/0372(COD).

Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 28 lutego 2011 r.

Na 470. sesji plenarnej w dniach 15–16 marca 2011 r. (posiedzenie z 15 marca) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 176 do 2 – 14 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Dostosowanie rozporządzenia nr 378/2007 (dobrowolna modulacja płatności bezpośrednich w ramach wspólnej polityki rolnej) do postanowień traktatu lizbońskiego wymaga rozróżnienia między uprawnieniami przekazanymi Komisji do przyjmowania aktów o charakterze nieprawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre inne niż istotne elementy aktów prawodawczych (akty delegowane), a uprawnieniami wykonawczymi przyznanymi Komisji w celu przyjmowania jednolitych warunków wykonywania aktów prawnie wiążących w Unii (akty wykonawcze). EKES jest zwolennikiem konsultacji z zainteresowanymi stronami i państwami członkowskimi podczas opracowania aktów wspólnotowych i podkreśla konieczność dalszego prowadzenia tychże konsultacji.

1.2 EKES zgadza się, że Komisja powinna określić – w drodze aktów wykonawczych bez pomocy komitetu – kwoty netto uzyskane z zastosowania dobrowolnej modulacji, aby zagwarantować szybkość i skuteczność procedur.

1.3 EKES zgadza się, że należy przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych z pomocą Komitetu ds. Rozwoju Obszarów Wiejskich, aby dopilnować włączenia dobrowolnej modulacji do programowania rozwoju obszarów wiejskich.

1.4 EKES zgadza się, że należy przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych z pomocą Komitetu ds. Funduszy Rolniczych, aby zagwarantować odpowiednie zarządzanie finansowe modulacją dobrowolną.

2. Uwagi ogólne

2.1 Dobrowolna modulacja jest narzędziem fakultatywnym i odpowiada przekazaniu do 20 % całkowitych kwot płatności bezpośrednich pierwszego filaru wprost na rozwój obszarów wiejskich, bez jakiegokolwiek redystrybucji. Oznacza to, że kwota modulowana (z pierwszego filaru) to ta sama kwota, która „wchodzi” do drugiego filaru w każdym państwie członkowskim bez obowiązku współfinansowania.

Portugalia i Wielka Brytania to jedyne dwa państwa członkowskie, które poprosiły o zastosowanie tego przepisu, lecz Portugalia nigdy nie wprowadziła go w życie ze względu na istniejącą już w tym kraju równowagę między dwoma filarami WPR.

2.2 Wielka Brytania jest jedynym państwem członkowskim, które stosuje modulację dobrowolną i przekazuje pewien odsetek płatności bezpośrednich z pierwszego filaru na rozwój obszarów wiejskich.

Poprzez ten transfer środków Wielka Brytania zwiększa nakłady finansowe na rozwój obszarów wiejskich.

2.3 Propozycje Komisji dotyczące zmiany rozporządzenia nr 378/2007 (dobrowolna modulacja płatności bezpośrednich w ramach wspólnej polityki rolnej) obejmują następujące rodzaje zmian:

— zmiany związane z dostosowaniem do traktatu lizbońskiego;

— przyznanie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów wykonawczych w celu zagwarantowania jednolitego stosowania modulacji dobrowolnej we wszystkich państwach członkowskich;

— przyznanie Komisji uprawnień do określenia – w drodze aktów wykonawczych i bez pomocy jakiegokolwiek komitetu – kwot netto uzyskanych z zastosowania dobrowolnej modulacji.

2.4 Traktat lizboński tworzy dwie nowe kategorie aktów prawnych: akty delegowane i akty wykonawcze.

2.5 Akty delegowane polegają na przyznaniu przez ustawodawcę uprawnień Komisji do przyjmowania aktów zmieniających elementy inne niż istotne w danym akcie prawodawczym. Akty delegowane mogą obejmować niektóre szczegóły techniczne lub stanowić późniejszą zmianę pewnych elementów danego aktu prawodawczego. Ustawodawca może w ten sposób skupić się na kierunku politycznym i celach bez angażowania się w dyskusje o zbyt technicznym charakterze. Jednakże przekazanie tych uprawnień jest obwarowane ścisłymi ograniczeniami, gdyż tylko Komisja może zostać upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych. Ponadto ustawodawca decyduje o warunkach, w których może nastąpić przekazanie uprawnień. Artykuł 290 Traktatu o funkcjonowaniu UE określa, że Rada i Parlament mogą odwołać przekazane uprawnienia lub nadać im ograniczenie czasowe.

2.6 Akty wykonawcze – traktat lizboński wzmacnia również uprawnienia wykonawcze Komisji. Stosowanie przepisów europejskich na terytorium państw członkowskich leży zasadniczo w gestii państw członkowskich. Niektóre środki europejskie wymagają jednak jednolitego stosowania w UE. W takich przypadkach Komisja może przyjąć akty wykonawcze dotyczące zastosowania tych środków.

Do czasu wejścia w życie traktatu lizbońskiego uprawnienia wykonawcze przysługiwały Radzie, która przekazywała je Komisji w celu przyjmowania aktów wykonawczych. Obecnie art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej uznaje

kompetencje powierzone Komisji. Tym samym środki europejskie wymagające jednolitego stosowania w państwach członkowskich uprawniają Komisję bezpośrednio do przyjmowania aktów wykonawczych.

3. Uwagi końcowe

3.1 Choć nie wiąże się to z dostosowaniem do traktatu lizbońskiego, EKES ponownie przypomina o znaczeniu forów konsultacji z zainteresowanymi podmiotami społeczeństwa obywatelskiego. Nie można kwestionować znaczenia tych podmiotów, gdyż odgrywają one zasadniczą rolę w przekazywaniu Komisji specjalistycznej wiedzy i swojego stanowiska, a jednocześnie już na wczesnym etapie informują zainteresowane strony o opracowywanych aktach prawnych.

3.2 EKES stwierdza, że interpretacja granic między aktami delegowanymi a aktami wykonawczymi różni się w Radzie i w Komisji. Uważa w związku z tym, że wybór procedury dla każdego aktu prawnego musi odbywać się na podstawie jasnych kryteriów.

3.3 Inne decyzje mogą wymagać wcześniejszej konsultacji z państwami członkowskimi w celu dojścia do wspólnego porozumienia. Pozwala to także Komisji na wykorzystanie specjalistycznej wiedzy państw członkowskich.

3.4 EKES zgadza się, że Komisja powinna określić – w drodze aktów wykonawczych bez pomocy komitetu – kwoty netto uzyskane z zastosowania dobrowolnej modulacji, aby zagwarantować szybkość i skuteczność procedur.

3.5 EKES zgadza się, że należy przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych z pomocą Komitetu ds. Rozwoju Obszarów Wiejskich, aby zapewnić, że dobrowolna modulacja zostanie włączona do programowania rozwoju obszarów wiejskich.

3.6 EKES zgadza się, że należy przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych z pomocą Komitetu ds. Funduszy Rolniczych, aby zagwarantować odpowiednie zarządzanie finansowe modulacją dobrowolną.

Bruksela, 15 marca 2011 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON